

GASTBLOG #1 – GASTBLOGGERS PAULINE EN PASCALLE EN
EEN INTERVIEW MET VASTE VRIJWILLIGER ELLIE
11-09-2020

Een half jaar, drie verschillende organisaties af. Dat is het traineeship waar Pauline en Pascalle in juni mee zijn gestart. En nu werken zij als trainee bij Kunstfort Projects: Bee Heroes, greenspot voor biodiversiteit. Tijd om even voor te stellen dus!

Hoi allemaal! Mijn naam is Pascalle (rechts), 22 jaar en werkzaam als verpleegkundige in de ouderenzorg. Daarnaast volg ik de HBO-V aan de Hogeschool van Leiden en pas ik op in mijn vrije uurtjes.

Ik ben dol op planten en probeer mijzelf waar mogelijk groenere vingers aan te leren. Juist daarom past dit project binnen het vrijwillige traineeship erg goed bij mij! Het eerste bezoek aan het kleine bijenbloemenveld belooft al veel en bracht mij helemaal tot rust. Ik ben erg benieuwd naar alles wat volgen gaat binnen dit project!

Hallo! En ik ben Pauline (links)! 24 jaar, net afgestudeerd en werkend als raadslid en in de Tweede Kamer. Iets doen voor een ander c.q. vrijwilligerswerk heb ik altijd al heel leuk gevonden en om nu zo bij Bee Heroes werkzaam te zijn (als 2^e organisatie in de traineeship) is ontzettend interessant en leerzaam! Ik kijk uit

naar de aankomende werkzaamheden en hoop zo een bijdrage te leveren aan het welzijn van de bijtjes en de plantjes.

Eind augustus hebben wij (Pauline en Pascale) op een mooie woensdagavond Ellie mogen ontmoeten. Ellie is sinds 2013 vaste vrijwilliger bij het ecologische meerjaren project Kunstfort Projects: Bee Heroes, projectonderdeel Bijenbloemen velden. Ze besloot aan te haken toen ze Mariken (projectleider) over de vrijwilligers activiteiten in de bijenvelden hoorde vertellen tijdens een presentatie-avondje na een dorpsraadvergadering in het dorpshuis van Vijfhuizen. Ellie is nu 10 jaar met pensioen, maar nog zeer actief en geniet het meeste van buiten zijn in de natuur. Een echte match dus! En omdat Ellie zo'n belangrijke schakel is binnen dit projectonderdeel, en wij erg benieuwd zijn naar haar verhaal als vaste vrijwilliger, vroegen wij haar voor een interview.

1. Wat zijn jouw taken als vrijwilliger?

Ik ben vooral werkzaam in het grote veld. In de beginjaren was er veel te doen; zaaien, onkruid wieden en veel distels weg halen. Nu het veld echter steeds 'zelfvoorzienender' wordt, bericht Mariken ons wanneer er weer werkzaamheden zijn.

2. Welke activiteit zie je als leukste taak en welke als minst leuke?

Haha! Dan kies ik toch voor het weghalen van distels als het minst leuke werk. Maar dit is wel hard nodig en essentieel werk! De akkerdistel is een goede bestuiversplant maar neemt een veld snel over en dan krijg je mono-velden; aangezien het project streeft naar biodiverse velden willen we dat natuurlijk niet. Bovendien waaien de zaden over, op onder meer de akkers van boeren, en dat is voor hun erg vervelend, want dan moeten ze gaan spuiten om de akkerdistel eronder te krijgen (en dat wil niemand, zeker ook de boer niet).

Het zaaien – van de bloemen – behoort voor mij toch wel tot de leukste activiteit. Zo zaaien wij momenteel ratelaar zaad, een halfparasiet die zich voedt met graswortels waardoor gras afneemt en er ruimte ontstaat voor bloemplanten (bovendien is de ratelaar zelf ook een drachtplant, d.w.z. een bloemplant met stuifmeel en nectar voor bestuivers) en hij is ook nog eens erg mooi.

3. Welke tegenslagen en successen heb jij als vrijwilliger mogen meemaken bij Bee Heroes?

Toen wij net begonnen met het project, hebben wij veel tijd en werk geïnvesteerd in het vormen en zelfvoorzienend maken van de velden. Toen ik op een willekeurige dag langs het grote veld fietste, zag ik tot mijn grote schrik dat het helemaal gefreesd was. Dit was uiteraard niet de bedoeling (het gevolg van een fout bij de groenuitvoerder - die hun fout wel schappelijk hebben toegegeven en een beetje gecompenseerd) en viel onder een grote teleurstelling bij dit project! Al het werk moest vanaf dat moment van begin af aan opnieuw gedaan worden. Mijn aversie tegen maaien, wat wel wat anders is dan frezen, werd door deze miscommunicatie groter. Zo gooide ik mijzelf een tijdje terug nog bijna voor een trekker die de berm aan het maaien was. Zo zonde als je het mij vraagt, de berm staan mooi in de bloei en dit trekt veel aandacht bij mens (schoonheid) en dier (eten en nest- en verblijfgelegenheid). Gelukkig zijn we na vier jaar verder weer volledig op de rit. Het veld is hersteld en de bijen vliegen weer vrolijk in het rond. Dat noem ik nou echt een succes!

4. Ellie, wat doe jij nou zelf voor de bijen, en welke tips wil je meegeven aan mensen die ook iets willen doen aan het klimaat van de bij?

Ik probeer zo veel mogelijk bijvriendelijke planten te planten die bijen en andere bestuivers aantrekken. Daarnaast eet ik weinig tot geen vlees en probeer ik zo veel mogelijk biologische boodschappen te doen waar haalbaar. Tevens pak ik graag de fiets.

Mijn tip voor beginnende enthousiastelingen: haal wat tegels uit je tuin en verdiep je in bijvriendelijke planten. Er is meer mogelijk dan je denkt!

Wees zuinig met water, die paar minuten onder de douche maken echt verschil. En als slot: pak vaker de fiets!

5. Ellie, hartelijk bedankt voor het interview, om dit interview af te sluiten: Wat is volgens jou het leukste feitje over de bij?

Het is een heel ingenieus beestje. De levensloop van de bij is zo ontzettend intrigerend en ik weet zeker dat vele nog maar weinig idee hebben van het gehele bijen proces. Zo hebben honingbijen een eigen dans om elkaar te laten weten waar de bloemen (dus hun voedsel) te vinden zijn; hoe mooi is dat!